

מ"ת 58359/01/14 - מדינת ישראל נגד יוסף עמר

בית משפט השלום בחיפה

06 פברואר 2014

מ"ת 58359-01-14 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)
58343-01-14

בפני כב' השופט ערן קוטון
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
יוסף עמר

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד אמיר איציק

ב"כ המשיב: עו"ד יגאל טרובמן ממשרד עו"ד פרוחבניק (סנגוריה ציבורית)

המשיב בעצמו באמצעות הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני בקשה למעצר עד תום ההליכים.

2. המבקשת הגישה לבית משפט השלום בחיפה כתב אישום בגדרי ת"פ 58343-01-14 המייחס למשיב עבירת איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

האישום

3. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 24.1.14 סמוך לשעה 15:00, התקשר המשיב לחברו אביעד כאשר הוא יודע כי אביעד מועסק בחברת אבטחה ומתווקף תפקידו הוא בעל נגישות לכלי ירייה. במסגרת השיחה הטלפונית, ביקש המשיב מאביעד כי ימסור לו אקדח.

עמוד 1

עת נשאל המשיב לפשר הבקשה, אמר לאביעד כי זוגתו "בגדה" בו. כן איים המשיב בפגיעה באחר אשר עימו "בגדה" בת הזוג (להלן: "האחר"), בכך שאמר לאביעד, כי בכוונתו לנסוע לירושלים ביום א' "ולהוריד" את האחר ולרצוח אותו.

בהמשך, משסירב אביעד למסור אקדח לידי המשיב ניסה המשיב לדובב אותו מספר פעמים, בכך שאמר לאביעד כי ימסור לו את הנשק "אף אחד לא ידע". כן אמר לו כי ידווח שהנשק נגנב ממנו.

לאור חששו מדברי המשיב, פנה אביעד לעזרת המשטרה.

טענות הצדדים

4. המבקשת סבורה, כי בחזקתה ראיות לכאורה להוכחת האשמה המבוססות על גרסת אביעד, גרסת זוגתו של המשיב, וגרסתו של האחר עימו לכאורה היתה בת הזוג בקשר.

כן הפנתה לגרסת המשיב שאישר את האמור בשיחתו עם אביעד אך טען כי הדברים נאמרו בצחוק וללא כוונה פלילית שעמדה מאחוריהם.

עוד סבורה המבקשת, כי מעשי המשיב מסכנים את שלום הציבור, את שלום זוגתו ושלומם של האחר. כן הפנתה להרשעותיו הקודמות של המשיב, אם כי הוברר שמדובר בהרשעה אחת וברישום נוסף בגין הליך שהסתיים ללא הרשעה.

5. בדיון שהתקיים בגין בקשתה הפנתה המבקשת אל הראיות שנאספו אל תיק החקירה ואל המסוכנות העולה מהם. לטענת המבקשת, לא ניתן לאמוד את עוצמת הדברים ואין אינדיקציה לכך שנאמרו כבדיחה ובצחוק, נוכח התייחסותו של אביעד לדברים.

עוד טענה, כי ראוי להפנות את המשיב לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, כך ניתן יהיה לאמוד את עוצמת המסוכנות ואת טיב יחסיו עם זוגתו.

6. ב"כ המשיב טען כל טענה אפשרית שניתן לטעון לטובת מרשו.

ב"כ המשיב ציין את נסיבותיו האישיות של המשיב וטען כי עברו הפלילי אינו מכביד כלל ועיקר. עוד טען, כי מן הראיות לא עולה מסוכנותו של המשיב, ולכל היותר מדובר במסוכנות בעוצמה נמוכה.

ב"כ המשיב הזכיר שכתב האישום מבוסס על שיחת טלפון אחת שהתקיימה בין המשיב לבין אביעד בהיות המשיב בסערת רגשות. עובר לכך, חשפה זוגתו של המשיב בפניו התכתבות באתר "פייסבוק" בו ניתן היה להבחין בקשר שנוצר עם הגבר האחר.

בת זוגו של המשיב טענה בהודעתה כי אינה חוששת מן המשיב. כן טענה, כי נהגה באופן פרובוקטיבי על מנת להחזיר את המשיב לחיקה. גם אביעד אמר שאינו מאמין שהמשיב יממש את איומיו. למעלה מזאת, אביעד לא פנה לעזרת המשטרה מיידית כי אם המתין במשך סוף שבוע שלם עד למועד פנייתו.

נטען, כי בין המשיב לבין האחר קיימת היכרות והשניים יישבו את העניין ביניהם. משכך, לא נשקפת מן המשיב סכנה כלשהי.

לטענת ב"כ המשיב העניין יצא מכל פרופורציה, המשיב נעצר בגין מעשהו ומעצרו הוארך מעת לעת. המשיב למד את לקחו ומעצרו כיום אינו מידתי.

7. הוריו של המשיב התייצבו בבית המשפט וההינו לקבל את המשיב לביתם בחלופת מעצר.

הוברר כי אינם יכולים לשהות במחיצת המשיב בכל שעה משעות היממה ולפיכך הוצע כי יותקן על המשיב אזיק אלקטרוני שיוכל לשמש תחליף לפיקוח האנושי בשעות בהן הורי המשיב נעדרים מביתם.

8. גם זוגתו של המשיב ואמה התייצבו לדיון.

לדברי ב"כ המשיב הן נכונות גם כן להשגיח על המשיב בחלופת מעצר.

9. המשיב בעיניים דומעות ביקש לשחררו ממעצר. לדבריו הוא מתקשה מאוד לשהות בתנאי מעצר בפרט שאינו זוכה לפגשו בילדו הרך.

דין והכרעה

10. נטלתי את תיק החקירה לעיוני.

11. כעולה מן הראיות פנה אביעד (שביקש להישאר בעילום שם) לאנשי משטרה (מסמך א) וסיפר על השיחה אשר היתה לו עם המשיב. בהמשך נסע בחברת אנשי המשטרה והצביע על המשיב וזוגתו שהלכו ברחוב. המשיב עוכב ואמר לשוטר: "מה אתה היית עושה אם היית מגלה שחבר שלך בוגד עם אשתך".

12. את הודעתו הראשונה מסר אביעד בבוקר יום א' 26.1.14 (מסמך 2). אביעד סיפר אומנם דבר השיחה שהיתה לו עם המשיב ביום ו' 24.1.14 אך טען, כי המשיב התקשר אליו בשנית באותו בוקר אולם לא נענה. אביעד טען, כי לא יצר קשר עם המשטרה ביום ו' שכן חשב שהמשיב יירגע "והכל יהיה בסדר". ביום מסירת ההודעה לא דיבר עם המשיב שכן התקלח בעת קבלת השיחה.

למחרת נחקר אביעד בשנית. בהודעה מפורטת וארוכה סיפר את גרסתו במלואה (מסמך 3).

כן הרחיב בדבריו על אודות יחסיו עם המשיב, על מפגשים שקדמו לשיחה שבמחלוקת ועל האחר אשר בו פגשו השניים בהיותם בירושלים שבועיים קודם לכן.

אביעד נחקר בשלישית לאחר גביית הודעת המשיב (מסמך 8). אביעד סיפר שהמשיב "נשמע רציני מאוד לגבי הנשק".

כן אמר שהמשיב ביקש מספר פעמים ששיג לו נשק ושאישי לא יידע. הוא פחד שיקרה משהו ויקשרו זאת אליו. הוא לא דיווח מיידית למשטרה כי השבת נכנסה, אך כאשר המשיב התקשר ביום א' "חשש שמשהו יכול לקרות".

13. זוגתו של המשיב סיפרה (מסמך 5) שהשניים פרודים, אם כי ניסו הם לחזור לחיים משותפים. כן סיפרה, כי עמדה בקשר עם האדם האחר בשיחות טלפוניות ובאמצעות אתר "פייסבוק". עוד סיפרה שאישרה למשיב לבחון את חשבון הפייסבוק שלה וכך גילה את הקשר שהיה לה עם האדם האחר. לגרסתה, היא אפשרה לו לבדוק את חשבון הפייסבוק שלה כ"נקמה". לדבריה, אינה פוחדת שהמשיב יפגע בה וגם לא באחר.

14. המשיב בהודעתו (מסמך 4) אישר את קיום השיחה עם אביעד. לדבריו אמר את שאמר "בצחוק". עם זאת אמר: "הייתי בשיא העצבים". כן אישר שנכנס לחשבון הפייסבוק של זוגתו וגילה את ההתכתבות עם האחר. בהמשך, השיג את מספר הטלפון של האחר. השניים שוחחו והאחר ביקש סליחה.

בהודעה נוספת (מסמך 9) הבהיר שנית, כי לא התכוון לדבר אלא צחק עם אביעד בשיחה המדוברת.

15. האחר נחקר אף הוא (מסמך 6) ומסר שאומנם היה בקשר עם בת זוגו של המשיב אך לאחר שגילה מי הוא בן זוגה הקשר פסק שכן המשיב חשוב לו יותר. לדבריו, המשיב אכן יצר עמו קשר בנוגע לקשר שהיה לו עם זוגתו. עוד לדבריו המשיב "לא איים ממש, הוא חטף קריזות". בהמשך, סירב לפרט דברים שהמשיב אמר לו על מנת שלא לסבכו. האחר תלה את האשם בו עצמו.

16. הנה כי כן קיימות ראיות לכאורה לצורך הוכחת האשמה.

המחלוקת שנטשה בין הצדדים מקומה להתברר בהליך העיקרי, עת ישמע בית המשפט את העדויות, בפרט את עדויות אביעד והמשיב, ויחליט אם דברי המשיב נאמרו בכוונה לפגוע להפחיד או להקניט, או שמא נאמרו בבדיחות הדעת מבלי שתהיה כוונה יתירה מאחוריהם.

17. לעת הזו, ניתן לקבוע, כי הדברים נאמרו על רקע גילוי קשר זוגי שאשת המשיב פיתחה טלפונית ובאמצעות ה"פייסבוק".

דברי המשיב ככל שיוכחו וככל שתוכח המחשבה הפלילית הנלווית להם מעלים סכנה של ממש, בעיקר לחיי האחר אשר לכאורה החל לנהל קשר אינטרנטי עם בתו זוגו של המשיב.

עוד יש לציין את דבריו של המשיב לשוטר אשר עיכב אותו המעלים לכאורה כוונה לפגוע.

18. בהינתן הנתונים שלעיל סבורני כי קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר.

19. על יסוד אלו פניתי לבחון אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר אשר תשיג את תכלית המעצר ופגיעתה בחירות המשיב פחותה.

20. כאמור בבית המשפט התייצבו הורי המשיב וההינו לקבל את המשיב לביתם בתנאי חלופה.

עיון בראיות מעלה, כי לאחרונה שהה המשיב בביתם במשך מספר שבועות לאחר שנפרד מזוגתו.

בת הזוג דרה בחיפה ואילו הורי המשיב חיים בירושלים. המשיב ובת זוגו הביעו בחקירתם רצון וכוונה לאחות את הקרעים, אך נוכח הצטברות הנסיבות איני סבור כי יש לאפשר בשלב זה למשיב לשהות בקרבת בת הזוג, נוכח השתלשלות האירועים המתוארת בעדויות השונות ובפרט שמערך היחסים הבינאישיים הוביל לכאורה לביצוע העבירה הנטענת.

עם זה, איני סבור כי נכון להורות על מעצרו של המשיב. המשיב אינו מאופיין בעבירות אלימות, המשיב לא ביצע את זממו במשך סוף השבוע שעבר מאז השיחה עם אביעד וכן יש לזכור שאפשר וגרסתו בדבר היעדר מחשבה פלילית תזכה לאמונו של בית המשפט אשר ידון בכתב האישום וישמע את העדויות השונות.

כשלעצמי סבור הייתי כי נכונה עמדת המבקשת אשר ברצונה להסתייע בשירות המבחן לצורך הערכת המסוכנות. אולם, ידי שירות המבחן עמוסות עבודה, תסקירים מוגשים לאחר ימים רבים. תסקירי מעצר דורשים כיום כארבעה שבועות. משמעות הדבר היא כי המשיב יאלץ להמתין פרק זמן ארוך ביותר בהיותו עצור לקבלת התסקיר. תקופה זו, כמצוין ע"י בא כוחו, היא אינה מידתית.

21. הורי המשיב הסבירו, כי אינם נמצאים בכל שעות היממה בביתם. בהקשר זה מסרו גרסאות סותרות. עם זאת, להתרשמותי הבלתי אמצעית ההורים בקשו להצניע דברים מסוימים בהתנהלותם היומיומית ולכן סתרו זה את דברי זה. אין בכך כדי לפגוע ביכולתם לשהות במחיצת המשיב ולפקח עליו פיקוח אדוק. אלא שתחילה, הפיקוח צריך להיות מקיף ושלם. בהמשך, ככל שיוכח כי ניתן לתת במשיב אמון, ניתן יהיה לשקול אפשרות של איזוק אלקטרוני בלבד למשך מספר שעות ביום בהן יעדרו הורי המשיב מביתם.

ער אני לכך שהאחר גר בירושלים מקום החלופה המוצעת, אך סבור אני, כי יהיה בכוחם של הורי המשיב לנטרל את המסוכנות כלפיו ולאייין את החשש כי ינסה לפגוע בו.

22. אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלקמן -

המשיב ישהה בתנאי מעצר בית מלא ומוחלט בבית הוריו אשר כתובתם בפרוטוקול הדיון מיום 2.2.14.

אני מאשר למשיב חלונות אוורור מידי יום משעה 10:00 ועד שעה 12:00. בעת יציאותיו מן הבית יהיה המשיב מלווה ע"י אחד מהוריו.

המשיב יחתום על ערבות עצמית על סך 3,000 ₪ כערובה לקיום תנאי השחרור.

הוריו של המשיב אשר פרטיהם בפרוטוקול הדיון מיום 2.2.14 יחתמו על שתי ערבויות צד ג' על סך 4,000 ₪ כל אחת, כערובה לקיום תנאי השחרור, וכהתחייבות לכך שאחד מהם ישהה במחיצת המשיב במשך כל שעה משעות היממה, כל עוד לא תינתן החלטה שיפוטית אחרת.

יופקד סכום של 2,500 ₪ במזומן בקופת בית המשפט להבטחת קיום תנאי השחרור.

שוטרי משטרת ישראל יוכלו להיכנס לבית הורי המשיב לבדוק קיומם של תנאי השחרור.

יותקן על המשיב אזיק אלקטרוני בכפוף לעמידה בכל תנאי החברה המפעילה את מערך הבקרה האלקטרוני.

נאסר על המשיב ליצור כל קשר בין ישיר ובין עקיף עם האחר ולהתקרב כדי 500 מטרים מביתו.

אם לא יעמוד המשיב בכל התנאים שצוינו לעיל ייעצר ויובא בפני ביום א' 9.2.14 עד שעה 11:00.

תיק החקירה הוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ד, 06/02/2014 במעמד הנוכחים.

ערן קוטון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכב את ביצוע החלטת השחרור עד מחר 7.2.14 בשעה 11.00 ובלבד שהמבקשת תחליט עד שעה 19.00 אם בכוונתה להגיש ערר. ככל שלא יוגש ערר תודיע על כך המבקשת מיידית ליחידת הלואי לבא כוח המשיב ולביהמ"ש על מנת שניתן יהיה להעריך לתנאי השחרור.

עמוד 6

אינני מקבל את הבקשה לארכה כלשהי והשחרור כפוף לכל התנאים אשר צוינו לעיל.

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ד, 06/02/2014 במעמד הנוכחים.

ערן קוטיון, שופט